ISSN (print) 2708-7530
Наукові перспективи № 5(71) 2026

УДК 159.922.6:159.942:159.923.2

https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-5(71)-2783-2794

Корнєва Аліна Валентинівна доктор філософії з психології, старший викладач кафедри соціальної психології, факультету психології Український державний університет імені Михайла Драгоманова, м. Київ, https://orcid.org/0009-0000-6639-2340

ЖИТТЄСТІЙКІСТЬ ЯК ЧИННИК СУБ'ЄКТИВНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ ДОРОСЛИХ У КРИЗОВИХ СИТУАЦІЯХ

Анотація. У статті представлено результати емпіричного дослідження життєстійкості як чинника суб'єктивного благополуччя дорослих у кризових ситуаціях. Актуальність проблеми зумовлена тим, що тривалі кризові умови змінюють життєвий простір дорослої людини, посилюють невизначеність та емоційне напруження, актуалізуючи потребу в опорі на внутрішні психологічні ресурси. У цьому контексті суб'єктивне благополуччя розглядається не лише як наслідок сприятливих зовнішніх обставин, а й як результат здатності особистості зберігати активність, осмисленість дій, відчуття контролю та позитивне ставлення до життєвого досвіду.

У дослідженні взяли участь 184 дорослі особи віком від 25 до 57 років. Використано методику дослідження життєстійкості, методику «Когнітивні особливості суб'єктивного благополуччя (КОСБ-3)» та шкалу позитивного й негативного досвіду SPANE. Статистичну обробку емпіричних даних здійснено із використанням IBM SPSS Statistics 27. Для аналізу результатів застосовано описову статистику, частотний аналіз, коефіцієнт кореляції Пірсона та простий лінійний регресійний аналіз.

Результати дослідження показали, що у вибірці переважає середній рівень загальної життєстійкості, що свідчить про помірно виражений ресурс психологічної стійкості у більшості респондентів. Найбільш вираженим компонентом життєстійкості виявилося прийняття виклику. Показники суб'єктивного благополуччя відображають помірно позитивну оцінку життя та додатний баланс афектів. Кореляційний аналіз виявив статистично значущі зв'язки між загальною життєстійкістю та задоволеністю життям, незадоволеністю собою і розчаруванням життям, задоволеністю відносинами з іншими, негативними переживаннями та балансом афектів. Водночас зв'язок життєстійкості з позитивними переживаннями у повній вибірці не досяг рівня статистичної значущості.

Регресійний аналіз підтвердив значущий прогностичний внесок життєстійкості у показники суб'єктивного благополуччя. Життєстійкість пояснює частину варіативності загальної задоволеності життям і балансу афектів, що дає

підстави розглядати її як важливий психологічний ресурс підтримання благополуччя в кризових ситуаціях. Перспективи подальших досліджень пов'язані з вивченням ролі копінг-стратегій, соціальної підтримки, толерантності до невизначеності та резильєнтності у підтриманні суб'єктивного благополуччя дорослих.

Ключові слова: життєстійкість, суб'єктивне благополуччя, доросла особистість, кризові ситуації, залученість, контроль, прийняття виклику, задоволеність життям, позитивні переживання, негативні переживання.

Kornieva Alina Valentynivna PhD in Psychology, Senior Lecturer, Department of Social Psychology, Ukrainian State Drahomanov University, Kyiv, https://orcid.org/0009-0000-6639-2340

HARDINESS AS A FACTOR OF SUBJECTIVE WELL-BEING OF ADULTS IN CRISIS SITUATIONS

Abstract. The article presents the results of an empirical study of hardiness as a factor of subjective well-being among adults in crisis situations. The relevance of the problem is determined by the fact that prolonged crisis conditions transform an adult's life space, increase uncertainty and emotional tension, and actualize the need to rely on internal psychological resources. In this context, subjective well-being is considered not only as a consequence of favorable external circumstances, but also as a result of a person's ability to maintain activity, meaningfulness of actions, a sense of control, and a positive attitude toward life experience.

The study involved 184 adults aged 25 to 57 years. The Hardiness Test, the method "Cognitive Features of Subjective Well-Being (COSB-3)", and the Scale of Positive and Negative Experience (SPANE) were used. Statistical processing of the empirical data was carried out using IBM SPSS Statistics 27. Descriptive statistics, frequency analysis, Pearson's correlation coefficient, and simple linear regression analysis were applied to analyze the results.

The results of the study showed that an average level of overall hardiness prevailed in the sample, indicating a moderately expressed psychological resilience resource among most respondents. Challenge acceptance was found to be the most pronounced component of hardiness. The indicators of subjective well-being reflected a moderately positive evaluation of life and a positive affect balance. Correlation analysis revealed statistically significant relationships between overall hardiness and life satisfaction, self-dissatisfaction and disappointment with life, satisfaction with relationships with others, negative experiences, and affect balance. At the same time, the relationship between hardiness and positive experiences in the full sample did not reach the level of statistical significance.

Regression analysis confirmed the significant predictive contribution of hardiness to indicators of subjective well-being. Hardiness explains part of the variability in overall life satisfaction and affect balance, which makes it possible to consider it an important psychological resource for maintaining well-being in crisis situations. Prospects for further research are related to studying the role of coping strategies, social support, tolerance of uncertainty, and resilience in supporting adults' subjective well-being.

Keywords: hardiness, subjective well-being, adult personality, crisis situations, commitment, control, challenge acceptance, life satisfaction, positive experiences, negative experiences.

Постановка проблеми. Кризові ситуації істотно змінюють життєвий простір дорослої людини: порушують звичний ритм діяльності, посилюють невизначеність, підвищують емоційне напруження та змушують переоцінювати власні можливості впливу на обставини. У таких умовах суб'єктивне благополуччя не може розглядатися лише як наслідок сприятливих зовнішніх подій. Воно дедалі більшою мірою залежить від внутрішніх ресурсів особистості, які дають змогу зберігати відчуття життєвої опори, активність, осмисленість власних дій і здатність підтримувати позитивне ставлення до життя навіть за наявності тривалого стресу.

Одним із таких ресурсів є життєстійкість. У класичній психологічній традиції вона розглядається як інтегральна особистісна характеристика, що включає залученість, контроль і прийняття виклику. Залученість відображає схильність людини залишатися включеною у значущі сфери життя; контроль пов'язаний із переконанням у можливості впливати на власні дії та рішення; прийняття виклику характеризує здатність сприймати зміни як природну частину життєвого досвіду й можливість розвитку. За таких умов життєстійкість може виконувати функцію психологічного ресурсу, який послаблює негативний вплив кризових подій і підтримує суб'єктивне благополуччя.

Суб'єктивне благополуччя, своєю чергою, має складну структуру й поєднує когнітивні оцінки власного життя та афективні переживання. Саме тому його доцільно вивчати не лише через загальну задоволеність життям, а й через співвідношення позитивних і негативних переживань. У сучасному українському контексті така проблематика набуває особливої значущості, оскільки тривалі кризові умови актуалізують питання збереження психологічної рівноваги, адаптивності та ресурсності дорослої особистості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Феномен суб'єктивного благополуччя посідає важливе місце у сучасній психології. Е. Дінер визначав його як поєднання когнітивної оцінки життя та афективного досвіду, що охоплює позитивні й негативні переживання [10]. У подальших дослідженнях було запропоновано короткі інструменти вимірювання благополуччя, зокрема шкалу

SPANE, яка дає змогу оцінити позитивні переживання, негативні переживання та баланс афектів [11]. Міжнародні рекомендації щодо вимірювання суб'єктивного благополуччя також підкреслюють необхідність розмежування оцінного, афективного та евдемонічного компонентів [15].

В українських дослідженнях проблема суб'єктивного благополуччя активно розглядається у зв'язку з умовами соціальної нестабільності, війни та невизначеності. Зокрема, Л. Карамушка досліджувала суб'єктивне благополуччя персоналу освітніх і наукових організацій у воєнний період та його зв'язок із копінг-стратегіями [1]. Л. Карамушка, О. Креденцер і К. Терещенко показали, що в умовах війни благополуччя освітнього персоналу має помірний рівень вираженості та залежить від низки соціально-демографічних і професійних характеристик [2]. К. Терещенко розглядає підтримку суб'єктивного благополуччя в умовах невизначеності через збереження цілісності особистості, подолання негативних психічних станів, підтримання позитивних стосунків і розвиток особистісних ресурсів [7].

Для діагностики когнітивного компонента суб'єктивного благополуччя в українському науковому просторі важливе значення має методика КОСБ-3, запропонована О. Савченко та О. Калюк. Вона спрямована на визначення задоволеності власним життям, задоволеності відносинами з іншими, а також незадоволеності собою і розчарування життям [6]. Такий підхід є релевантним для емпіричних досліджень, у яких суб'єктивне благополуччя розглядається як багатовимірний конструкт.

Поняття життєстійкості було концептуалізоване С. Кобасою як характеристика особистості, що впливає на взаємозв'язок стресових подій і здоров'я [12]. С. Мадді розглядав життєстійкість як ресурс трансформації стресових обставин, що дозволяє людині не уникати труднощів, а активно долати їх і знаходити в них можливості розвитку [13]. В українській психології життєстійкість аналізується як ресурс адаптації, збереження психічного здоров'я та подолання життєвих труднощів. Зокрема, О. Кокун узагальнює сучасні підходи до життєстійкості й резильєнтності, О. Чиханцова розкриває психологічні основи життєстійкості особистості, а Н. Назарук розглядає її як індикатор психічного здоров'я [3; 5; 9].

Отже, аналіз наукової літератури дає підстави припустити, що життєстійкість пов'язана не лише зі зниженням негативних наслідків стресу, а й із підтриманням позитивної оцінки життя, емоційної рівноваги та соціального функціонування. Водночас емпіричне уточнення цього зв'язку на вибірці дорослих осіб у кризових ситуаціях залишається актуальним.

Мета статті. Мета статті – емпірично дослідити життєстійкість як чинник суб'єктивного благополуччя дорослих у кризових ситуаціях. Відповідно до мети було визначено такі завдання: з'ясувати рівні та середні показники життєстійкості дорослих; описати когнітивні й афективні показники суб'єктивного благополуччя; встановити характер взаємозв'язку між життєстійкістю та

показниками суб'єктивного благополуччя; оцінити прогностичний внесок життєстійкості у загальну задоволеність життям та баланс афектів.

Виклад основного матеріалу. Емпіричне дослідження було проведено на вибірці 184 дорослих осіб віком від 25 до 57 років. Для досягнення мети використано методику дослідження життєстійкості з показниками залученості, контролю, прийняття виклику та загальної життєстійкості; методику «Когнітивні особливості суб'єктивного благополуччя (КОСБ-3)»; шкалу позитивного й негативного досвіду SPANE. Усі емпіричні показники, зокрема SPANE-P, SPANE-N і SPANE-B, статистично опрацьовано за повною вибіркою досліджуваних (N = 184).

Статистичну обробку емпіричних даних здійснено із використанням IBM SPSS Statistics 27. На першому етапі було сформовано електронну матрицю даних і перевірено коректність введення результатів. Далі розраховано частоти, відсоткові розподіли, середні значення (Mean), стандартні відхилення (Std. Deviation), мінімальні та максимальні значення. Для виявлення взаємозв'язків використано коефіцієнт кореляції Пірсона, а для уточнення прогностичного внеску життєстійкості – простий лінійний регресійний аналіз.

На першому етапі було проаналізовано рівневий розподіл показників життєстійкості. Результати наведено у форматі, наближеному до частотного виводу SPSS (табл. 1).

Таблиця 1

Частотний розподіл рівнів життєстійкості у вибірці дорослих осіб

N=184

Показник	Рівень	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Залученість	Низький	36	19,6	19,6	19,6
	Середній	128	69,6	69,6	89,1
	Високий	20	10,9	10,9	100,0
Контроль	Низький	26	14,1	14,1	14,1
	Середній	134	72,8	72,8	87,0
	Високий	24	13,0	13,0	100,0
Прийняття виклику	Низький	2	1,1	1,1	1,1
	Середній	92	50,0	50,0	51,1
	Високий	90	48,9	48,9	100,0
Загальна життєстійкість	Низький	26	14,1	14,1	14,1
	Середній	122	66,3	66,3	80,4
	Високий	36	19,6	19,6	100,0

Як видно з табл. 1, у вибірці переважає середній рівень загальної життєстійкості – 122 особи, або 66,3%. Високий рівень загальної життєстійкості виявлено у 36 осіб (19,6%), низький – у 26 осіб (14,1%). Отже, для більшості

досліджуваних характерна помірно виражена здатність зберігати активність, контроль і готовність діяти в умовах складних життєвих обставин.

Серед компонентів життєстійкості найбільш ресурсним є прийняття виклику: високий рівень за цим показником виявлено у 90 осіб (48,9%). Це може свідчити про відносно сформовану готовність значної частини респондентів сприймати зміни не лише як загрозу, а й як ситуацію, що потребує мобілізації досвіду, пошуку рішень і переоцінки власних можливостей.

Описові статистики основних показників життєстійкості та суб'єктивного благополуччя подано в табл. 2.

Таблиця 2

Описова статистика основних показників життєстійкості та суб'єктивного

N=184

Показник	Мінімум	Максимум	Середнє значення	Стандартне відхилення
Залученість	19	51	36,23	7,72
Контроль	16	49	30,14	7,57
Прийняття виклику	8	28	18,14	4,64
Загальна життєстійкість	44	124	84,51	17,67
Задоволеність власним життям	7	32	24,09	5,14
Незадоволеність собою та розчарування життям	8	30	17,93	4,26
Задоволеність відносинами з іншими	11	34	25,24	4,50
Загальний рівень задоволеності життям	8	50	31,38	9,54
SPANE-P	0	30	20,83	6,14
SPANE-N	0	30	14,23	5,62
SPANE-B	-12	21	6,60	6,75

Середній показник загальної життєстійкості становить 84,51 бала (SD = 17,67). Серед компонентів найбільше абсолютне середнє значення має залученість (Mean = 36,23; SD = 7,72), що підкреслює важливість включеності у значущі життєві сфери для збереження адаптивності дорослої особистості в кризових умовах.

За результатами КОСБ-3 середнє значення загального рівня задоволеності життям дорівнює 31,38 бала (SD = 9,54). Середні показники задоволеності

власним життям і задоволеності відносинами з іншими становлять відповідно 24,09 та 25,24 бала. Показник незадоволеності собою та розчарування життям має середнє значення 17,93 бала (SD = 4,26), що вказує на наявність певної внутрішньої напруженості у частини респондентів.

Показники SPANE розраховано за повною вибіркою з 184 осіб. Середнє значення позитивних переживань SPANE-P становить 20,83 бала (SD = 6,14), негативних переживань SPANE-N – 14,23 бала (SD = 5,62), а балансу афектів SPANE-B – 6,60 бала (SD = 6,75). Додатне середнє значення SPANE-B свідчить про переважання позитивного афективного профілю, однак достатньо велике стандартне відхилення вказує на варіативність емоційного досвіду досліджуваних.

Для перевірки зв'язку між життєстійкістю та суб'єктивним благополуччям було проведено кореляційний аналіз. Результати наведено в табл. 3.

Таблиця 3

Кореляційний аналіз зв'язку загальної життєстійкості з показниками суб'єктивного благополуччя

N=184

Пара змінних	**Коефіцієнт кореляції Пірсона**	**Значущість (двостороння)**
Загальна життєстійкість – Задоволеність власним життям	0,260	< 0,001
Загальна життєстійкість – Незадоволеність собою та розчарування життям	-0,442	< 0,001
Загальна життєстійкість – Задоволеність відносинами з іншими	0,240	0,001
Загальна життєстійкість – Загальний рівень задоволеності життям	0,450	< 0,001
Загальна життєстійкість – SPANE-P	0,140	0,057
Загальна життєстійкість – SPANE-N	-0,356	< 0,001
Загальна життєстійкість – SPANE-B	0,425	< 0,001

Результати кореляційного аналізу засвідчують статистично значущі зв'язки загальної життєстійкості з більшістю показників суб'єктивного благополуччя. Найбільш виражений прямий зв'язок встановлено із загальним рівнем задоволеності життям ($r = 0,450$; $p < 0,001$) та балансом афектів SPANE-B ($r = 0,425$; $p < 0,001$). Це означає, що вищий рівень життєстійкості пов'язаний із більш позитивною оцінкою власного життя та сприятливішим співвідношенням позитивних і негативних переживань.

Обернені зв'язки життєстійкості з незадоволеністю собою та розчаруванням життям ($r = -0,442$; $p < 0,001$), а також із негативними переживаннями SPANE-N

(r = -0,356; p < 0,001) підтверджують її ресурсну роль. Водночас зв'язок загальної життєстійкості з позитивними переживаннями SPANE-P у розрахунку на повній вибірці не досяг рівня статистичної значущості (r = 0,140; p = 0,057), що потребує обережної інтерпретації.

Деталізацію кореляцій між компонентами життєстійкості та ключовими показниками суб'єктивного благополуччя подано в табл. 4.

Таблиця 4

Кореляційний аналіз зв'язку компонентів життєстійкості з ключовими показниками благополуччя

N=184

Компонент життєстійкості	Показник благополуччя	Коефіцієнт кореляції Пірсона	Значущість (двостороння)
Залученість	Загальний рівень задоволеності життям	0,408	< 0,001
Залученість	SPANE-P	0,136	0,066
Залученість	SPANE-N	-0,387	< 0,001
Залученість	SPANE-B	0,446	< 0,001
Контроль	Загальний рівень задоволеності життям	0,355	< 0,001
Контроль	SPANE-P	0,131	0,077
Контроль	SPANE-N	-0,261	< 0,001
Контроль	SPANE-B	0,337	< 0,001
Прийняття виклику	Загальний рівень задоволеності життям	0,457	< 0,001
Прийняття виклику	SPANE-P	0,096	0,195
Прийняття виклику	SPANE-N	-0,286	< 0,001
Прийняття виклику	SPANE-B	0,326	< 0,001
Загальна життєстійкість	Загальний рівень задоволеності життям	0,450	< 0,001
Загальна життєстійкість	SPANE-P	0,140	0,057
Загальна життєстійкість	SPANE-N	-0,356	< 0,001
Загальна життєстійкість	SPANE-B	0,425	< 0,001

Деталізація кореляцій показує, що залученість, контроль і прийняття виклику мають статистично значущі прямі зв'язки із загальною задоволеністю життям та балансом афектів SPANE-B, а також обернені зв'язки з негативними переживаннями SPANE-N. Найвищий зв'язок із загальним рівнем задоволеності життям виявлено для прийняття виклику (r = 0,457; p < 0,001), а найвищий зв'язок із балансом афектів – для залученості (r = 0,446; p < 0,001).

Зв'язки компонентів життєстійкості з позитивними переживаннями SPANE-P виявилися слабкими й статистично незначущими. Це свідчить, що у повній вибірці життєстійкість більш виразно пов'язана не стільки з частотою

позитивних переживань як окремого показника, скільки зі зниженням негативних переживань і збереженням позитивного балансу афектів.

Для уточнення прогностичного внеску життєстійкості було проведено простий лінійний регресійний аналіз. Як залежні змінні використано загальний рівень задоволеності життям та баланс афектів SPANE-B. Результати подано у таблицях 5-7.

Таблиця 5

Узагальнення регресійних моделей

N=184

Залежна змінна	Модель	R	R-квадрат	Скоригований R-квадрат	Стандартна помилка оцінки
Загальний рівень задоволеності життям	1	0,450	0,203	0,198	8,538
SPANE-B	2	0,425	0,180	0,176	6,126

Таблиця 6

Дисперсійний аналіз регресійних моделей

N=184

Залежна змінна	Модель	Сума квадратів	ст. св.	Середній квадрат	F	Значущість
Загальний рівень задоволеності життям	Регресія	3373,327	1	3373,327	46,279	< 0,001
	Залишок	13266,042	182	72,890		
	Загалом	16639,370	183			
SPANE-B	Регресія	1502,383	1	1502,383	40,035	< 0,001
	Залишок	6829,856	182	37,527		
	Загалом	8332,239	183			

Таблиця 7

Коефіцієнти регресійних моделей

N=184

Залежна змінна	Модель	Нестандартизований B	Стандартна помилка	Стандартизований β	t	Значущість
Загальний рівень задоволеності життям	Константа	10,848	3,083		3,518	< 0,001
	Загальна життєстійкість	0,243	0,036	0,450	6,803	< 0,001
SPANE-B	Константа	-7,105	2,212		-3,212	0,002
	Загальна життєстійкість	0,162	0,026	0,425	6,327	< 0,001

Обидві регресійні моделі є статистично значущими. Загальна життєстійкість пояснює 20,3% варіативності загального рівня задоволеності життям (R Square = 0,203; F = 46,279; p < 0,001). Коефіцієнт B = 0,243 означає, що зі збільшенням життєстійкості на 1 бал загальний рівень задоволеності життям у середньому зростає на 0,243 бала.

Для балансу афектів SPANE-B частка поясненої варіативності становить 18,0% (R Square = 0,180; F = 40,035; p < 0,001). Коефіцієнт B = 0,162 свідчить, що зростання життєстійкості супроводжується підвищенням балансу афектів. Отже, життєстійкість має статистично значущий прогностичний внесок як у когнітивний компонент суб'єктивного благополуччя, так і в афективний баланс дорослої особистості.

Водночас значення R Square показує, що життєстійкість не вичерпує всіх чинників суб'єктивного благополуччя. Його рівень може залежати також від соціальної підтримки, попереднього досвіду подолання труднощів, особливостей копінг-стратегій, життєвого контексту, ресурсів середовища та індивідуальної здатності до саморегуляції.

Висновки. У результаті емпіричного дослідження встановлено, що серед дорослих осіб віком від 25 до 57 років переважає середній рівень загальної життєстійкості. Такий результат свідчить про наявність у більшості респондентів помірно вираженого ресурсу психологічної стійкості, який забезпечує здатність залишатися включеними у значущі життєві сфери, підтримувати відчуття контролю та сприймати складні обставини як ситуації, що потребують активного реагування.

Показники суб'єктивного благополуччя свідчать про помірно позитивну оцінку власного життя та додатний баланс афектів. Усі показники SPANE у цій редакції аналізу розраховано за повною вибіркою досліджуваних (N = 184). Отримані результати демонструють неоднорідність переживання благополуччя в умовах кризового життєвого контексту.

Кореляційний аналіз підтвердив статистично значущі зв'язки життєстійкості із загальною задоволеністю життям, незадоволеністю собою та розчаруванням життям, задоволеністю відносинами з іншими, негативними переживаннями SPANE-N і балансом афектів SPANE-B. Водночас зв'язок загальної життєстійкості з позитивними переживаннями SPANE-P у повній вибірці не досяг рівня статистичної значущості.

Регресійний аналіз дав підстави розглядати життєстійкість як значущий чинник суб'єктивного благополуччя дорослих. Вона пояснює 20,3% варіативності загальної задоволеності життям і 18,0% варіативності балансу афектів SPANE-B. Отже, життєстійкість виконує ресурсну функцію, сприяючи підтриманню позитивнішої оцінки життя та більш сприятливого афективного балансу в кризових ситуаціях.

Перспективи подальших досліджень полягають у вивченні ролі соціально-демографічних характеристик, копінг-стратегій, соціальної підтримки, толерантності до невизначеності та резильєнтності у підтриманні суб'єктивного благополуччя дорослих. Доцільним також є розширення вибірки та порівняння різних вікових і професійних груп дорослого населення.

Література:

1. Карамушка Л. М. Суб'єктивне благополуччя персоналу освітніх та наукових організацій в умовах війни: рівень вираженості та зв'язок з копінг-стратегіями. Організаційна психологія. Економічна психологія. 2023. № 1(28). С. 17-25. DOI: https://doi.org/10.31108/2.2023.1.28.2.

2. Карамушка Л. М., Креденцер О. В., Терещенко К. В. Суб'єктивне благополуччя освітнього персоналу в умовах війни. Організаційна психологія. Економічна психологія. 2023. № 30(4). С. 23-33. DOI: https://doi.org/10.31108/2.2023.4.30.3.

3. Кокун О. М. Життєстійкість і резильєнтність людини в сучасному світі: теорія, дослідження, практика : монографія. Київ : Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2025. 214 с. URL: https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/744751/ (дата звернення: 12.05.2026).

4. Креденцер О. В., Орлова О. В., Валко М. Г. Аналіз суб'єктивного благополуччя та життєстійкості працюючих жінок в умовах війни. Організаційна психологія. Економічна психологія. 2025. № 37(4). С. 108-118. DOI: https://doi.org/10.31108/2.2025.4.37.9.

5. Назарук Н. В. Життєстійкість як індикатор психічного здоров'я особистості. Габітус. 2024. Вип. 66. С. 203-207. DOI: https://doi.org/10.32782/2663-5208.2024.66.32.

6. Савченко О. В., Калюк О. О. Методика діагностики когнітивних аспектів суб'єктивного благополуччя особистості. Організаційна психологія. Економічна психологія. 2022. № 1(25). С. 89-101. DOI: https://doi.org/10.31108/2.2022.1.25.10.

7. Терещенко К. В. Суб'єктивне благополуччя особистості та його підтримка в умовах невизначеності. Організаційна психологія. Економічна психологія. 2025. № 34(1). С. 125-133. DOI: https://doi.org/10.31108/2.2025.1.34.11.

8. Титаренко Т. М., Ларіна Т. О. Життєстійкість особистості: соціальна необхідність та безпека : навч. посіб. Київ : Марич, 2009. 76 с. URL: https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/9065/ (дата звернення: 12.05.2026).

9. Чиханцова О. А. Психологічні основи життєстійкості особистості : монографія. Київ : Талком, 2021. 319 с. URL: https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/727629/ (дата звернення: 12.05.2026).

10. Diener E. Subjective well-being. Psychological Bulletin. 1984. Vol. 95, no. 3. P. 542-575. DOI: https://doi.org/10.1037/0033-2909.95.3.542.

11. Diener E., Wirtz D., Tov W., Kim-Prieto C., Choi D.-W., Oishi S., Biswas-Diener R. New well-being measures: short scales to assess flourishing and positive and negative feelings. Social Indicators Research. 2010. Vol. 97, no. 2. P. 143-156. DOI: https://doi.org/10.1007/s11205-009-9493-y.

12. Kobasa S. C. Stressful life events, personality, and health: an inquiry into hardiness. Journal of Personality and Social Psychology. 1979. Vol. 37, no. 1. P. 1-11. DOI: https://doi.org/10.1037/0022-3514.37.1.1.

13. Maddi S. R. Hardiness: the courage to grow from stresses. The Journal of Positive Psychology. 2006. Vol. 1, no. 3. P. 160-168. DOI: https://doi.org/10.1080/17439760600619609.

14. OECD. OECD Guidelines on Measuring Subjective Well-being. Paris : OECD Publishing, 2013. 265 p. DOI: https://doi.org/10.1787/9789264191655-en.

References:

1. Karamushka, L. M. (2023). Subiektyvne blahopoluchchia personalu osvitnikh ta naukovykh orhanizatsii v umovakh viiny: riven vyrazhenosti ta zviazok z kopinh-stratehiiamy [Subjective well-being of staff of educational and scientific organizations in war conditions: level of expression and relationship with coping strategies]. Orhanizatsiina psykholohiia. Ekonomichna psykholohiia – Organizational Psychology. Economic Psychology, 1(28), 17-25. https://doi.org/10.31108/2.2023.1.28.2 [in Ukrainian].

2. Karamushka, L. M., Kredentser, O. V., & Tereshchenko, K. V. (2023). Subiektyvne blahopoluchchia osvitnoho personalu v umovakh viiny [Subjective well-being of educational staff in war conditions]. Orhanizatsiina psykholohiia. Ekonomichna psykholohiia – Organizational Psychology. Economic Psychology, 30(4), 23-33. https://doi.org/10.31108/2.2023.4.30.3 [in Ukrainian].

3. Kokun, O. M. (2025). Zhyttiestiikist i rezylientnist liudyny v suchasnomu sviti: teoriia, doslidzhennia, praktyka [Hardiness and resilience of a person in the modern world: theory, research, practice]. Kyiv: Instytut psykholohii imeni H. S. Kostiuka NAPN Ukrainy. Retrieved from https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/744751/ [in Ukrainian].

4. Kredentser, O. V., Orlova, O. V., & Valko, M. H. (2025). Analiz subiektyvnoho blahopoluchchia ta zhyttiestiikosti pratsiuiuchykh zhinok v umovakh viiny [Analysis of subjective well-being and hardiness of employed women in war conditions]. Orhanizatsiina psykholohiia. Ekonomichna psykholohiia – Organizational Psychology. Economic Psychology, 37(4), 108-118. https://doi.org/10.31108/2.2025.4.37.9 [in Ukrainian].

5. Nazaruk, N. V. (2024). Zhyttiestiikist yak indykator psykhichnoho zdorovia osobystosti [Hardiness as an indicator of personal mental health]. Habitus, 66, 203-207. https://doi.org/10.32782/2663-5208.2024.66.32 [in Ukrainian].

6. Savchenko, O. V., & Kaliuk, O. O. (2022). Metodyka diahnostyky kohnityvnykh aspektiv subiektyvnoho blahopoluchchia osobystosti [Method for diagnosing cognitive aspects of subjective well-being of personality]. Orhanizatsiina psykholohiia. Ekonomichna psykholohiia – Organizational Psychology. Economic Psychology, 1(25), 89-101. https://doi.org/10.31108/2.2022.1.25.10 [in Ukrainian].

7. Tereshchenko, K. V. (2025). Subiektyvne blahopoluchchia osobystosti ta yoho pidtrymka v umovakh nevyznachenosti [Subjective well-being of personality and its support in conditions of uncertainty]. Orhanizatsiina psykholohiia. Ekonomichna psykholohiia – Organizational Psychology. Economic Psychology, 34(1), 125-133. https://doi.org/10.31108/2.2025.1.34.11 [in Ukrainian].

8. Tytarenko, T. M., & Larina, T. O. (2009). Zhyttiestiikist osobystosti: sotsialna neobkhidnist ta bezpeka [Hardiness of personality: social necessity and safety]. Kyiv: Marych. Retrieved from https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/9065/ [in Ukrainian].

9. Chykhantsova, O. A. (2021). Psykholohichni osnovy zhyttiestiikosti osobystosti [Psychological foundations of personality hardiness]. Kyiv: Talkom. Retrieved from https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/727629/ [in Ukrainian].

10. Diener, E. (1984). Subjective well-being. Psychological Bulletin, 95(3), 542-575. https://doi.org/10.1037/0033-2909.95.3.542.

11. Diener, E., Wirtz, D., Tov, W., Kim-Prieto, C., Choi, D.-W., Oishi, S., & Biswas-Diener, R. (2010). New well-being measures: short scales to assess flourishing and positive and negative feelings. Social Indicators Research, 97(2), 143-156. https://doi.org/10.1007/s11205-009-9493-y.

12. Kobasa, S. C. (1979). Stressful life events, personality, and health: an inquiry into hardiness. Journal of Personality and Social Psychology, 37(1), 1-11. https://doi.org/10.1037/0022-3514.37.1.1.

13. Maddi, S. R. (2006). Hardiness: the courage to grow from stresses. The Journal of Positive Psychology, 1(3), 160-168. https://doi.org/10.1080/17439760600619609.

14. OECD. (2013). OECD Guidelines on Measuring Subjective Well-being. Paris: OECD Publishing. https://doi.org/10.1787/9789264191655-en.

Дата першого надходження статті до видання: 14.05.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 28.05.2026